

Geen gebakken lucht!

Ik ben Katrien, mama van twee meiden, thuiswerkende mama. Ik koos er bewust voor om mijn carrière op een laag pitje te zetten om me eventjes ten volle aan mijn prinsessen te kunnen overgeven. Ze zijn maar één keer klein, drukken oudere moeders me op het hart.

Maar wat als ik de Lotto zou winnen? Ik zou terug gaan studeren. Op mijn 23ste kwam ik met twee diploma's op de arbeidsmarkt terecht maar voelde mij niet voldaan. Ik had maar één droom, één wens: terug die studiebanken in en mijn loopbaan een compleet andere wending geven. Na jaren zoeken naar een geschikte opleiding las ik over Gezinswetenschappen en ik was meteen verkocht. Een kwaliteitsvolle, inhoudelijk sterke opleiding, nauw aansluitend bij mijn huidige leefwereld en bij mijn droom om me te gaan heroriënteren naar de sociale sector... Op zoek naar meer maatschappelijke relevantie dan de diploma's die ik al op zak had me ooit zouden kunnen bieden. Op zoek naar een job waarvan je weet dat het zin heeft, wat je doet. En bovendien: ik moest er de lotto niet voor winnen! Omdat er maar een dag in de week les is, heb ik nauwelijks extra kinderopvang nodig.

Uiteraard heb ik voor Gezinswetenschappen gekozen omwille van de inhoud. Het gezin boeit me sowieso (ik zit er immers middenin), maar ook de relevantie sprak me aan. In mijn professionele leven (werving & selectie, media...) werd er me soms toch wat te veel 'gebakken lucht' verkocht, lag de nadruk wat te vaak op status, op geld, op winst en te weinig op mensen, te weinig op wat écht telt.

Die relevantie vind ik zeer uitgebreid terug in de opleiding. Ik kan geen krant open slaan, geen nieuwsbericht beluisteren zonder het ergens in één of meerdere van de cursussen te plaatsen. Meer dan ooit besef ik dat het gezin inderdaad de hoeksteen van de samenleving is (het gezin in eender welke vorm weliswaar). Of het nu gaat over kinderopvang, of over hangjongeren, of over eenzaamheid bij senioren, of over uitgebluste dertigers... vroeg of laat kom je terug bij het gezin. Waar de problemen begonnen zijn, of waar ze juist kunnen worden opgelost.

Al voor ik aan de opleiding begon merkte ik hoe moeilijk opvoeden is. Hoe weinig vanzelfsprekend. Nochtans gaat de samenleving er nogal licht over. Je vertrekt als jonge moeder uit het ziekenhuis met een baby en men geeft je geen handleiding mee. De opleiding sterkt me in de idee dat over het gezin nog niet het laatste woord gezegd is. Er is nog veel ruimte voor onderzoek, voor beleid en voor steunmaatregelen.

De grootste verandering die de opleiding meebrengt, zijn de mensen die ik op school leer kennen. De meeste zou je zielsverwanten kunnen noemen. Mensen die op zoek zijn naar dat ietsje 'meer'.

Wat de 'ervaringsdeskundigen' me begin dit jaar op het hart drukten, was 'volhouden'. Dat heeft me alvast door het eerste jaar gesleept. Het studentenforum is een hart onder de riem op moeilijke examenmomenten maar is ook handig om je kennis te toetsen of vragen te stellen over dingen die je niet helemaal begrepen hebt.

Katrien Pieters, geslaagd in het 1ste jaar, juni 2008